

§. 251. Potimari Meel sai wäggä pah-haks Jöseppi peäle, kui ta riisugust hääbemastatä Julgust temmäst kui; ja temma-Wihha ei ašinud temmäle Alega, sedda Ašja parremäne jätrele fulata, muid ta lastis tedda warsi Wangt vanna, seina Honesse, kus funninga Wangid kinn peti. Ni ilma, ùta sai Josep siinna.

§. 252. Alega et Jummal iggas Kohatas teab römustada neid, kes tedda Kartwad, siis Jummal olli temmaga ka seál Wangi-Hones, ja lastis tedda om na Heldust nähha sada: Josep jäi armsaks se Wang de Üllewataja Melest, nenda et ta keik Wangid Joseppi Räde alla andis, ja keik, mis nemiad viidid teggen a, lastis ta Joseppit seada; ja se seadis keik nenda, et sel Üllewatajal ennesel tarvis ei olnud, ühhagi Ašja járel madata. Seddawisi jäi Josep Wangi-Honesse kaua Alego.

§ 253. Se sündis siis ükskord, et Kunninga ülemaast Eeenrdest kaks Tükkitema-a vasto e sisid, ja sepärrast Kunninga Räosõ peale, Wahhi alla pandi: teine olli Reldri-Eeenride-Üllewataja, ja teine olli Runn nga-Vaagaratte Üllem. Need pandi Wangide-Üllewataja Rotta kus Josep oll, ja jõeti senna mitto Päwa, ja Josep pidid nende e keik murretsema, mis neil tormis ooli. Ühhel Homikul juhtus se, et Josep neid neggi wäggä kurvad ollewa; temma kulas neilt járel mis Aš a pärast se olleks? Nemmad västasid, et nemmad mollemad olleksid Unnenägusid näin d, ja et seddagid ei oleks, kes neid neile ärraselletaks! Josep üties: Selletusid on kus Jummalaka, aga räkige ommeti, mis tele Unnes ollete näinud?

§. 254. Se üllem Reldri-Eener räkis on ma Unnenäggo eessi, ja Josep teggi temmäle